

CHRIST. Επειτ' ἐπαίνετον] Athenaus lib. 4. A
 Diphosoph. hos Comici versus laudat cum agit
 περὶ κοσμιότητος ἢ οὐκ ἄρα δαίτη μόνων, & ex Odyssæa
 versus recitat, quibus apparet inuitatos conuiuias
 non statim debere ad patinas accedere, sed prius
 ædes & quæ intus sunt contemplari. Itaque in vsu
 fuisse, vt priusquam vescerentur antiqui libamina
 & primitias diis offerrent, hoc decere viros lau-
 tos κοτμίους & μετρίους, Contra fordidos putabant
 qui non libata ederent, vt Simonides de fordida
 & ἀκόσμη muliere dixit ἄθυστα δὲ ἱέρα' πολλὰν
 κατεσθίει. Itaque hic dixit δαίτην οὐ μὲν δαίτην
 ἀπὸν δαίτην quod etiam potest referri ad postceniū
 vel secundas mensas vbi libabant ἀγαθὴ δαίμωνος,
 & iterum lauabant. Cæterum de Accumbendi ra-
 tione apud Romanos quæ à Græcis manauit (cum
 antea federent) vt apud Græcos à Barbaris, multa
 vtiliter & accurate differit eruditiss. Aldus Manu-
 tius dignus auo nepos & patre filius quæ ex eius
 libro De Quæstis per Epistolam haurire poteris.
 Certè ego assentior vero illi quæcunque illic tra-
 ctat, nisi quod Merendam pro Prandio nunquam
 puto fuisse, multo minus dictam à Meridie, quam
 potius (quicquid Paulus Festi mutilator autemet)
 à merendo deducta sit, & Vesperna, vt ait Plau-
 tus, fuerit, vel vt ait vetus Glossarium ἀεισον δαι-
 λινὸν quod operariis vel seruis dabatur vice θη-
 τείας vel μειθοδουλείας à domino vel alio qui cō-
 ducebat, quæque Isidorus à donata mercede Mer-
 cedonium vocat. Etiam Calpurnius (laudate Sca-
 ligero) dixerat, seræ cum venerit hora merendæ. D

Σχόλια. Ὑδωρ κ' χειρὸς.] λέπει το ἀστράγαλον οὐτὼ
 ἢ ἔθος λέγειν ὕδωρ κ' χειρὸς πρὸ τῆ εὐαχθλῶν πλὴν
 πρᾶπεξαν. κ' ἢ τὸ δειπνῆσαι, δαίτην φασαι δὲ ὡ πᾶσι.
 Εὐνύπνιον ἐστὶν ἰαμεθα] ὅτι εἴρηται μὲν τὸ ἐν συμποσίῳ, οὐ
 μὲν γρηθῆται, ὡς ὄνειρὸν φησιν ἑωρακέναι.

CH. Αἰσχίνης] Hic, vt puto, est Chari⁹ vel Lyfanie
 filius, (vt ait Laert.) Socratis discipulus, quem inter
 alios Dialogos Sudas cenfet scripsisse Axiochum.

Σχόλια. Αἰέσερος] ἐπεὶ κ' αὐτὸν τὸν Αἰέσερον, ξέ-
 νον κωμωδῶσι τ' τραγῶν ὅς ἐκαλεῖτο Σάκος. Θεόπομ-
 πος Τιταμῶν, οὐ κοινῶς ξένον, ἀλλὰ Μυσόν. τὸν ἢ Μύ-
 σιον Αἰέσερον ἀναπέπειεν ἀκολυθῆν. ὁμοίως, ὡ πολλί-
 τας δεινὰ πάχω. τίς πολίτης δὲ ἔστ' ἄλλω Ἀρσάκας ὁ
 Μυσός, καὶ τὸ καλλίου νόθον.

CHRIS. Αἰέσερος] Hunc alij Acestora di-
 cunt, vt Cratinus Cleobulinis dixit, αἰέσσορα γὰρ εἰ-
 κὸς λαβεῖν πληγὰς &c. Fuit autem Tragicus poëta,
 sed peregrinus & barbarus existimatus, Propte-
 reaque dictus, σάκας non solum ab hoc Comico
 in Auibus statim post principiu, sed etiam à Cal-
 lia Comico qui in πεδύτης dixit κ' σάκων οἱ χοροὶ
 μιθῶσι, sed etiā à Theopompo qui in Tisameno,
 (hunc Acesteri patrem vocant Græca scholia in
 Auibus, qui fuit ξένος & μασυγίας) eum & Mysum
 & Sacam vocat, sunt autem σάκες Thracæ. Ver-
 sus Theopompi apud Græcum scholiastā existant
 sed valde corrupti, quos alibi emēdatos dabimus.

Σχόλια. Τὰ σκόλι ὅπως δέξει καλῶς] ἀρχῶν ἔθος
 ἐστὶν ἰαμῶν ἀδειν, ἀκολυθῶς π' ἄρῳτον εἰ παύσαιτο τῆς
 ὡδῆς, κ' γὰρ ὁ ἐξάρχης δ' ἀφ' ἑνὸς μὲν κ' ἀπὸ τῶν κατέχων, ἢ

ΣΤΡΟΦΗ κώλων ιδ'.

Χο. ΩΝΘροφ' ἔστ' ὁ μαγνόμενος τὸ μέγα
 κράτος.

Σχ. Ω'ν θροφ' ἔστ' ὁ μ.] ὡς τὸ Ἀλχημ. ὠνισεν ἔστ' καὶ
 μαγνόμενος τὸ μέγα κράτος. τὸ ἄρα πρῶτον πλὴν πόλιν. ἀἴ

δε Σιμωνίδ' ἢ Στρωχόρε μέλη ἀρχῆς οὐ ἦθελε. κ' μὲν
 ταῦτα ὡς ἐβέβητο, ἐδίδε, ἔχ' ὡς ἡ τᾶς ἀπῆται. Ἐλεγε
 ὁ δ' ἐξάρχης πρὸς τὸν ἄρῳτον τὸ ἐξῆς. κακῆνος ἐπεδίδου
 πάλιν ὡς ἐβέβητο. ἔξ' τὸ πάντας οὐκ ἀποροδοκῆτως ἀ-
 δεῖν καὶ λέγειν τὰ μέλη, σκολιὰ εἴρηται ἔξ' πλὴν δυσκο-
 λίαν, ἀλλως. ὅπως ὡς ἐξ' ἐν κύκλῳ γὰρ ἦτοι ἔξ' τὰ
 σκόλια δ' εἰσι παροίνια ὡδᾶς.

CHRIST. Τὰ σκόλι ὅπως δέξει καλῶς] Elegā-
 ter Attico more subauditur ὄρα, Rectè autem &
 ex antiqua cōsuetudine dixit δέξει pro δέξη. Nam
 accipiebatur & tradebatur poculum quod à can-
 tus victoria ὡδὸς dicebatur, non seruato ordine
 discumbentium, vnde putant σκολίος nomen quia
 serpentis more flecebatur ad eius poculi siue ra-
 morum Lauri vel myrti tributionem. Alij dicunt
 Lyram obliquè per conuiuias circumlatam σκολιῶ
 nomen dedisse. Sed tres modos antiqui scoliorum
 habuerunt quos recitabant in conuiuiis, Primus
 cum omnes concinebant vt in nuptiis, Secundus
 cum ordine & per singulos id fiebat vt in sodali-
 tatibus, Tertius, cum nō seriatim, nec seruato or-
 dine eligebantur σωετοί. Certè Hesy chius ait sco-
 lia μόνος σωετοῦς cecinisse. Et fortassis è contrario
 sic dicta quia δύσκολα τῶς ἀζηυέτοις. Scolion &
 Pean eadem ferè sunt, isdemque quasi numeris,
 sed hoc differt Pean quod rarò sine Epiphtegma-
 te recitatur, quamuis Pæanes inueniantur qui ac-
 clamationem non habeant vt in Aristotelis Pæa-
 ne notat incomparabilis heros Iul. Cæsar Scali-
 ger in Poëtices libris, quem operæ est præcium
 legere super hac materia. Eustathius σκόλιον vocat
 παροίνιον ἄσμα in lib. 4. Iliad. & vetus laudat sco-
 lion cantatum de Alcæonidarum fortitudine
 qui in obsidione Lipfydrij fortiter fecerāt, & occu-
 buerant. Nos in obseruation. nostris ad Lyfistrar.
 versus eos recitauim⁹ cū de Lipfydrio quæsiim⁹.

Σχόλια. Ως οὐδεὶς γὰρ Διακείων] ὡς εἰς ταῦτ' αὐτὸν
 ἀναπέμπων πλὴν τῶν τοῦ πολιτεύματος, κ' γὰρ
 τῶς Σόλωνος νόμους, τρεῖς ἦσαν αἱ τάξεις, μία μὲν ἦν
 Παραλίωτων προεστῆκει Μεγακλῆς. ἑτέρα ἢ τῶν Πε-
 δίων ὡν προεστῆκει Λυκούργος. τρίτη ἢ τῶν Διακείων
 ὡν προεστῆκει Πεισίστρατος. πλὴν ἢ χῶραν πλὴν Διακείων
 Πανδίωνα φασὶ τῶς ἡοῖς διανεμῆσθαι, πλὴν ἀρχῶν Λύκω
 δούναι. Αἰγείη, πλὴν περὶ τὸ ἄστυ. Πάλλαντι ἢ, πλὴν πα-
 ραλίαν. Νίσω δ' ἐ, πλὴν Μεγαρίδα.

BI s. Οὐδεὶς πάποτε] Ἐ τοῦτο ἀρχὴ σκολιοῦ τίνος ἔστι.

Σχόλια. Οὐχ ἔταγε πανῶρος.] τὸ εἶπεν, ὡς ἔξ' ἀ-
 δεχόμενος αὐτὸν κ' πλὴν τῶν τῶν σκόλια λεγόντων.
 εἰδεν δ' ἐ τὸ πρὸς τὸ ἐξῆς τὸ σκολίος. ἀλλ' εἰς τὸν δ' ἦθεν
 λέγοντα Κλέωνα αἰνίττεται.

CHRIST. Οὐδεὶς γὰρ Διακείων δεδέξ.] Malim
 legere, vt constet versus Iābicus Trimeter, εἰδὲς
 Διακείων δέξεται. Fuerunt autem Atticæ Regionis
 tres ordines secundum Solonis leges, nēpe Para-
 liorum, quibus præfuit Megacles, Pediarotū, qui-
 bus Lycurgus, & Diacriorum quibus Pisistratus.
 Fertur tamen Pandion regionem Diacriā distri-
 buisse filiis suis, & Lyco principatum dedisse, Æ-
 geo, regionem quæ circa oppidum & arcem, Pal-
 lanti, Paraliā, & Niso Megaricam.

BISET. Εξελάν.] ἐξελάν. ἔστι γὰρ ἄρῳν ἐναλλαγή.

STROPHA Col. 14.

CH. ΑΤ magnum ille furens habet impre-
 rium, ὀβονε,

ἔχεται ῥοπαῖς. ἀντὶ τοῦ μέγα κράτος, ἔτως Αἰδολεῖς.

CHRIST. Τὸ μέγα κράτος] Ex Alcæo Me-
 lico